

hodnocení přehlédli závažnou okolnost, že prý se započalo jednání o dodání zboží již před sepsáním závěrečných listů, že zboží bylo částečně dodáno již dříve, že ujednala ústně dodání zboží se zástupcem žalované, že dodávku sice chtěla, ale že se právě o zřízení závěrečných listů vynořila různá mínění smluvců, dále že jednání skončilo tím, že žalobkyně zaslala žalované závěrečný list, odchylující se od závěrečného listu žalovanou podepsaného co do doby dodací, a že jasně projevila, že závěrečný list bude mít platnost jen tehdy, bude-li zboží dodáno ve výslovně určené dodací době. Neboť odvolací soud se těmito okolnostmi zabýval a jeho závěr jest důsledný. Smlouva o rozsudím, která jako smlouva podružná jest obsažena v hlavní smlouvě o dodání zboží, pozbyla by své účinnosti, kdyby hlavní smlouva byla neplatná anebo pozbyla později účinnosti. To se však v souzeném případě nestalo, což odvolací soud správně dovodil, a dospěl pak k důslednému závěru, že závěrečný list podepsaný žalobkyní, v němž žalobkyně změnila jen dodací lhůtu, nebyl novou nabídkou.

Není proto důvod neúčinnosti rozhodčího výroku podle § 595 č. 1 c. ř. s. oprávněn.

Čís. 16910.

Dražbu nemovitosti (zemědělského podniku) lze odložit podle čl. II. § 1 b) vládn. nař. č. 150/37 Sb. z. a n. jen, došlo-li k vyrovnacímu roku a k hlasování o návrhu na vyrovnání a nebyl-li návrh věřiteli přijat (§ 65 č. 1 vyr. ř.), nikoliv i tehdy, došlo-li k zastavení zemědělského vyrovnacího řízení pro marné uplynutí lhůty stanovené v § 65, odst. 1, vyr. ř. a prodloužené v § 24 vládn. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 5. května 1938, R I 406/38.)

Po právní moci usnesení krajského soudu v K. H. ze dne 15. prosince 1937, Kv 42/36 a 43/36, jimiž bylo zastaveno zemědělské vyrovnací řízení, povolil soud k návrhu vymáhající věřitelky Č. spořitelny v Č. pokračování ve vnucené dražbě odložené pro zahájení zemědělského vyrovnacího řízení o jmění povinných. Tvrdíce, že vyrovnací řízení bylo zastaveno proto, že návrh na vyrovnání nebyl věřiteli přijat, navrhli povinní dne 11. února 1938 odklad dražby jejich zemědělského podniku ve smyslu čl. II. § 1 b) vládn. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n. Exekuční soud vyhověl návrhu. Rekursní soud zamítl návrh. Důvody: Prvý soud povolil odklad vnucené dražby a odůvodnil to tím, že soud musil povolit odklad podle čl. II. § 1, lit. b), vládn. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n., ježto vyrovnací řízení bylo podle § 65 vyr. ř. zastaveno. Podle čl. II. § 1 uved. vládn. nař. má k návrhu dlužníka odklad býti povolen, bylo-li vyrovnací řízení zemědělské zastaveno (§ 65 vyr. ř.) proto, že návrh na vyrovnání nebyl věřiteli na vyrovnacím roku

přiját. Řečeného ustanovení nelze tedy užítí na případy, v nichž vyrovnací řízení bylo zastaveno podle § 65 vyr. ř. z jiného důvodu, než který jest uveden v čl. II. § 1, písm. b), uved. vlád. nař., ježto jde o výjimečné ustanovení, které nelze vykládati rozšiřujícím způsobem. V souzeném případě však k hlasování vůbec nedošlo a nelze proto mluvit o tom, že by věřitelé návrh na vyrovnání nebyli přijali, nýbrž řízení bylo podle § 65 vyr. ř. zastaveno proto, že nebylo vyhověno opožděnému návrhu dlužníka na prodloužení 60denní lhůty. Nejsou tu proto podmínky pro navržený odklad a bylo tudíž vyhověno rekursu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu povinných.

D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje stavu věci a zákonu a stěrovatelé se odkazují na správné v podstatě odůvodnění rekursního soudu.

K vývodům dovolacího rekursu se podotýká toto:

Z dvou výjimečných případů, kdy se na návrh dlužníka odloží dražba nemovitosti zemědělského podniku podle čl. II. § 1 vlád. nař. ze dne 24. června 1937, č. 150 Sb. z. a n., na dobu až po 31. březnu 1938 hledíc na zemědělské vyrovnací řízení, má v souzené věci význam případ uvedený v čl. II. § 1, písm. b), uvedeného vládního nařízení.

Podle řečeného ustanovení jest podmínku odkladu dražby, že bylo zemědělské vyrovnací řízení zastaveno proto, že návrh na vyrovnání nebyl věřiteli na vyrovnacím roku přijat. Z doslovu tohoto ustanovení čl. II., § 1 b) dotčeného vládního nařízení, zejména z jeho dodatku »na vyrovnacím roku přijat« je zřejmé, že k odůvodnění odkladu dražby nestačí zastavení zemědělského vyrovnacího řízení z jakéhokoliv důvodu uvedeného v § 65 vyr. ř., nýbrž že je třeba, aby bylo zemědělské vyrovnací řízení zastaveno podle § 65 č. 1 vyr. ř.

Hledíc na právě uvedený dodatek jest ještě třeba, aby se zastavení zemědělského vyrovnacího řízení stalo za těch okolností, že došlo nejen k vyrovnacímu roku, ale i k hlasování o návrhu na vyrovnání, a že návrh nebyl věřiteli přijat (§ 50, odst. 1, vyr. ř. a § 19, odst. 1, vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. v doslovu vlád. nař. č. 13/1937 Sb. z. a n.).

Bylo-li zemědělské vyrovnací řízení zastaveno proto, že marně uplynula lhůta, ustanovená v § 65, odst. 1, vyr. ř. a prodloužená v § 24 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., nestačí to k odůvodnění odkladu dražby podle čl. II., § 1 b) vlád. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n.

To, že snad byl vyrovnací rok jinak zmařen, nemá tu proto významu.